

Publicerad 2014-07-07 14:43 av Bo Himmelsbåge

Vi seglar i våra ensamma kapslar... förhoppningsvis träffas vi någon gång... igen...

Bortom Tid o Rum

I min ensliga

kapsel

bortom

tid o rum

i Varats

oändliga lätthet

är jag stum

Där frusna artefakter

långsamt gungar förbi

med flaggan stel

i topp

de vaggar

stilla

utan ande

själ

kropp

Där sjunger

Livets vilsna sång

söker sin vila

sin trygghet

sin kokong

En plats

att landa

o vila i

där Du

Jag

blir

ett

VI

Där brinner

en eld

för het att

vara i

Här är en kyla

kall som ett

skri

Vi

måste hitta

balans

i Universums

oändliga

dans

Jag sover tyst

i de frusnas

kalla

egotrans

för att en

dag

vakna

i solars

hetta

ljussken

glans

En dag

vaknar jag

av stjärnors

varma energi

till en ny

morgondag

ett nytt liv

ett skri

En blomma

växer ut ur

skeppets parabol

den scannar horisonten

mot en ny mening

ett nytt mål

Någonstans

att kunna

slå rot

att bikta sin själ

att göra sin bot

Skeppet far

vidare

mot Universums

yttersta gräns

där tillvaron

brinner

o Livet

känns

~

© Bo Himmelsbåge

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo Himmelsbåge med Poeter.se id #40732 innehar upphovsrätten